

Natuur en Milieufederatie Limburg

Kapellerpoort 1
6041 HZ Roermond
info@nmflimburg.nl
www.nmflimburg.nlbxg
+31 6 820 97 543
KvK 41076356

Aan:

Provincie Limburg
t.a.v. Gedeputeerde M. Theuns
Postbus 5700
6202 MA Maastricht

Datum: 14 april 2025

Onderwerp: Verdiepte reactie POVI – inhoudelijke aandachtspunten op de 70-80% versie

Geachte heer Theuns,

In deze brief willen wij – namens de Natuur en Milieufederatie Limburg, Het Limburgs Landschap, Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer – onze inhoudelijke reactie op hoofdlijnen geven op de 70-80% versie van de Provinciale Omgevingsvisie Limburg (POVI), die wij recent in conceptvorm hebben mogen meelezen. Een ambtelijke terugkoppeling op de documenten volgt conform door de Provincie Limburg voorgestelde werkwijze.

Onderstaande reactie bouwt voort op onze eerdere brief van 24 februari jl., waarin wij al diverse zorgen en aandachtspunten signaleerden ten aanzien van zowel het proces als de inhoud. Wij begrijpen de druk waaronder het provinciale team werkt. Wij waarderen de poging om ondanks de tijdsdruk kwaliteit en betrokkenheid te borgen. Wel blijft onze zorg bestaan over het ontbreken van gebiedstafels en een echt participatief proces. Met de voorlopige versies die ons ter beschikking zijn gesteld, kunnen wij nu gericht reageren op concrete passages en voorstellen.

De urgentie om tot duidelijke keuzes te komen is groter dan ooit. Tegelijkertijd constateren wij dat er in de huidige teksten nog sprake is van te veel vrijblijvendheid. Er worden zoneringen voorgesteld zonder planologische uitwerking, stimulerende maatregelen genoemd zonder ruimtelijke kaders of budgetten, en voorwaarden geschetst die niet nader zijn uitgewerkt maar kunnen leiden tot een afname van de omgevingskwaliteit. Hiermee ontstaat inmiddels rond de LOS het inzicht dat het een beetje “los zand” dreigt te worden. De Provincie Limburg zet er met de LOS op in om de vergunningverlening in Limburg weer op gang te brengen, dat is ook begrijpelijk. Dat vraagt om juridisch op zeker spelen, dat vraagt om scherpere uitgangspunten dan thans (o.a. op het vlak van stikstof en hydrologie). Het beleid moet dus van “stimuleren naar normeren” en van “wortel naar stok”. Daarmee creëer je zekerheid voor de rechter en leg je een basis voor vergunningverlening. Dat zou doorwerking moeten krijgen in de gebruiksvoorschriften voor de groenblauwe mantel, maar ook voor de verwevingsgebieden en het primaire landbouwgebied.

In deze brief gaan wij in op de thematische onderdelen waarin wij verbeterpunten zien. Wij hopen hiermee een constructieve bijdrage te leveren aan de verdere verbetering van de POVI.

1. Vrijetijdseconomie

De grenzen van het landschap (en leefbaarheid) zijn bereikt

- Voor een bloeiende vrijetijdseconomie is naast een goede ruimtelijke kwaliteit, aantrekkelijke steden en een goede bereikbaarheid, **een mooi landschap** van belang. Dat kenmerkende Limburgse landschap dreigt, met name in Zuid-Limburg, door toenemende (verblijfs)recreatiedruk verloren te gaan. Ook de natuur en leefbaarheid voor inwoners staat onder druk. Dit is een provinciaal belang en maakt provinciale kaders noodzakelijk. De tekst van de concept POVI ademt te veel gemeentelijke autonomie op dit punt. Er worden slechts op gemeentelijke schaal gemaakte onderbouwingen gevraagd, terwijl het bij uitstek om bovenlokale effecten gaat. Uit een uitvraag van de Natuur en Milieufederatie aan de aangesloten organisaties blijkt bijvoorbeeld dat pakweg 15 campings op de nominatie staan om huisjespark te worden. Het totaal van deze ontwikkeling is niet aanvaardbaar, terwijl elk afzonderlijk initiatief wellicht op gemeentelijk niveau is goed te praten.

Mede daarom dient vestiging en uitbreiding van verblijfsrecreatie in de groenblauwe mantel eenzelfde status te hebben als die in de primaire landbouwgebieden, vestiging 'nee' en uitbreiding 'nee, tenzij'.

- Er wordt gesteld dat de voorzieningen voor vrijetijdseconomie meer ruimte nodig hebben. Wij zijn van mening dat gekozen dient te worden voor het verhogen van de kwaliteit van het aanbod. Een kwantitatieve uitbreiding van het aanbod mag niet leiden tot verdringing en leegstand, niet bijdragen aan de verdere verstedelijking van het landschap en per saldo niet leiden tot een vergroting van de recreatieve druk op het heuvelland. Een stand-still van het aantal verblijfsdagen is zeer gewenst.
- Het is positief dat ongewenste ontwikkelingen deels worden uitgesloten. Toch staan er nog teveel uitzonderingen en vage voorwaarden in die toch nog tot zeer ongewenste situaties kunnen leiden. Bijvoorbeeld:

***Uitponing:** De opgenomen uitzonderingsclausule – waarbij gemeenten met centrale beslissingsbevoegdheid alsnog uitponing kunnen toestaan – is risicovol en ongewenst. Dit moet geschrapt worden.*

***Strikte voorwaarden voor tijdelijke huisvesting:** In de praktijk worden termijnen (10 jaar) verlengd. Zorg dat na deze termijn geen uitzonderingen meer mogelijk zijn en zorg voor een concretisering van het percentage (voorstel: minimaal 50% of het merendeel) van de inkomsten dat gebruikt wordt voor de revitalisering of sanering van het verblijf.*

- Wij missen een duidelijke passage over toezicht en handhaving van de regels aangaande verblijfsrecreatie. Nu worden plannen voor nieuwe huisjesparken vaak beargumenteerd omdat deze een “verbetering” vormen, maar dat is dan ten opzichte van een situatie waar in strijd met de regels wildgroei is ontstaan. Hiermee wordt slecht gedrag beloond. Wij verzoeken u toe te voegen dat veranderingen in het aanbod van verblijfsrecreatie alleen in overweging worden genomen door de provincie, als de gemeente heeft aangetoond de handhaving op orde te hebben, en illegaal gebruik is beëindigd.
-

2. Land- en tuinbouw

*We willen ook het zogenoemde **natuurinclusieve landbouw** verder stimuleren. Juist de keuzevrijheid voor de agrarische ondernemers en de zelfsturende aspecten erin spreken ons aan en we willen dit graag breder en meer laten toepassen. In het Heuvelland, de beekdalen en ook in de groenblauwe mantel is sturen op extensief grondgebruik (ruig grasland of teelt ten dienste van water- en natuuropgaven) belangrijk.*

Geen uitbreiding zonder duidelijke ruimtelijke kaders

- De landbouw in de groenblauwe mantel is expliciet gericht op en ondersteunend aan natuur- en waterdoelen. Om deze doelen niet te ondergraven, dient uitbreiding van milieubelastende landbouw, en specifiek veehouderij, in deze zones worden uitgesloten. De POVI stelt nu: “Specifiek in de groenblauwe mantel en in het landbouwverwevingsgebied is het belangrijk dat de ontwikkeling van het bedrijf past binnen de hoofdkoers van het gebied”. In bebouwd gebied wordt bij vrijkomende agrarische bebouwing (VAB) milieubelastende landbouw “toegestaan, echter uitsluitend perspectief voor landbouw passend bij bebouwd gebied”.

*Zolang duidelijke ruimtelijke kaders voor de koers ontbreken onder ‘Water’ en ‘Natuur’, zouden uitbreidingen in de **groenblauwe mantel** onder geen enkele voorwaarde mogelijk moeten zijn. Hetzelfde geldt voor uitbreiding in de ‘**Landbouwverwevingsgebieden**’ zonder kaders onder ‘Gezonde leefomgeving’. In het **bebouwd gebied** zou alleen **niet-milieubelastende landbouw** toegestaan mogen zijn.*

Beperk proactief het gebruik van bestrijdingsmiddelen

- Het **voorzorgsbeginsel** houdt in dat als er een *redelijk vermoeden van schade* is voor milieu of gezondheid, overheden maatregelen mogen (of zelfs moeten) nemen, ook als er nog *geen sluitend wetenschappelijk bewijs* is. Recentelijk is hierover duidelijke jurisprudentie ontstaan, die zijn weerslag zal moeten krijgen in de POVI. De POVI dient daarom stevigere ruimtelijke bescherming te bieden aan de natuur en haar inwoners tegen blootstelling aan bestrijdingsmiddelen.

Voor de bescherming van inwoners:

- *Stel via instructieregels aan gemeenten een **afstandsnorm van minimaal 50 meter** vast tussen spuitzones en gevoelige objecten, óf hanteer een verbods- of beperkingsregeling.*

Voor de bescherming van natuur en water (provinciale bevoegdheid):

- **NNN-gebieden:** *Chemische bestrijdingsmiddelen mogen hier uitsluitend pleksgewijs en na voorafgaande schriftelijke toestemming worden toegepast (zoals reeds in Utrecht gebeurt).*
- **Provinciale pachtgronden binnen 1 km van stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden:** *Stel een verbod in op chemische bestrijdingsmiddelen (voorbeeld Brabant).*
- **Groenblauwe mantel:** *Bouw het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen af tot 0% in 2030, in lijn met het doel van natuurinclusieve landbouw (NIL niveau 3).*

Grondwaterbeschermingsgebieden: *Voer een algeheel verbod in op chemische bestrijdingsmiddelen om de drinkwatervoorraden te beschermen.*

- *Handhaaf actief op gebruik van bestrijdingsmiddelen waarvan een negatief effect op N2000-gebieden en het NNN kan worden verwacht.*

Ruimte voor andere ruimtevragers in ‘primaire landbouwgebied’

- Gesteld wordt dat “Agrarische activiteiten in het primaire landbouwgebied niet belemmerd mogen worden door (toekomstige) niet-agrarische functies zoals (burger)woningen, vrijetijdseconomie en overige bedrijvigheid. Nieuwe dergelijke functies worden in het primaire landbouwgebied dan ook **niet toegelaten**”. De ruimteclaims vanuit de energietransitie, bouwopgave, defensie zijn groot en kunnen niet worden gehaald uit stedelijk gebied of natuur.

*We moeten ervoor zorgen dat het primaire landbouwgebied niet wordt uitgezonderd als zoekgebied voor nieuwe maatschappelijke opgaven, ook daar zal een deel van de oplossing moeten worden gevonden. Ook hier zal een goede afweging moeten worden gemaakt onder welke **voorwaarden dit is toegestaan** in (primaire) landbouwgebied.*

3. Natuur

Natura 2000 en Natuurnetwerk Limburg

Voorstellen ter verbetering:

We streven naar goede afstemming, uiteraard binnen de wettelijke mogelijkheden, bij de realisatie van het NNN. Afstemming wie welke gronden koopt met welke instrumenten bevordert het noodzakelijke maatwerk om de natuurrealisatie in het kader van het Natuurpact 2013 tijdig, d.w.z. eind 2027, gereed te hebben.

We streven ernaar om in de onverhoopte situatie van het niet volledig gerealiseerd hebben van het NNN, deze ook na 2027 alsnog te realiseren.

We streven ernaar om door de provincie aangekochte en ingerichte percelen binnen het NNN door te leveren aan eindbeheerders, uiteraard met inachtneming van gelijkberechtiging en het ‘Arrest van Didam’. Hiermee wordt het natuurbeheer door partners gestimuleerd en kan de provincie sterk blijven in haar rol als initiator en bevoegd gezag en wegblijven van een rol uit uitvoerder van eigen beleid.

We streven ernaar om de boscompensatieverplichting als gevolg van kap van bos voor N2000-doelen uit te voeren met behulp van partners mede op basis van een door de EU goedgekeurd instrument voor herwaardering van gronden. Hiermee wordt bosbeheer door partners gestimuleerd, kunnen de betreffende bospercelen optimaler worden gesitueerd, blijven we sterk in de rol van bevoegd gezag en blijven we als uitvoerder van eigen beleid.

We streven ernaar om ook goed toezicht in bos- en natuurterreinen te hebben, voor de natuurdoelen, sociale veiligheid, bosbrandpreventie en bestrijding van criminaliteit. Naast een coördinerend en uitvoerende inzet van de Groene Brigade willen we ook het goede toezicht bij de TBO's en andere beherende instanties bevorderen.

We streven ernaar om de binnen N2000 het beheer van de gebieden te ondersteunen met SNL. Dit komt het doelbereik, naast de inzet van allerlei andere instrumenten, zeker ten goede.

Natuurcompensatie

In de POVI wordt gesproken over een nieuwe werkwijze voor natuurcompensatie, maar deze wordt niet concreet uitgewerkt. Daarom doen wij een aantal suggesties ter bevordering van de transparantie en controle en voorkeurstype compensatie:

- Uit onderzoek van de Zuidelijke Rekenkamer blijkt dat in Limburg natuurcompensatie in het verleden onvoldoende transparant, juist en tijdig was. Deze signalen spelen nog steeds. Een groot knelpunt is het ontbreken van een openbaar overzicht van natuurcompensatieprojecten. Andere provincies zoals Gelderland, Brabant en Flevoland publiceren wél een natuurcompensatiekaart. Dit bevordert transparantie en past binnen het rijksprogramma *Open Overheid*, dat streeft naar betere toegankelijkheid van overheidsinformatie.

*Implementeer direct een **natuurcompensatiekaart** die aantasting en compensatie per perceel toont, en dat controleert op locatie, oppervlakte, natuurtype en bodemkenmerken. In Limburg is een concept natuurcompensatiekaart ontwikkeld door de Open Universiteit in opdracht van de Natuur- en Milieufederatie.*

- Volgens Artikel 3 van de Omgevingsverordening wordt natuurcompensatie binnen het Natuurnetwerk Limburg in beginsel financieel geregeld, tenzij dat niet mogelijk of wenselijk is. Het blijft onduidelijk wat onder "niet wenselijk" valt.

*'Bescherming van bestaande natuur tegen nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen is belangrijk, onder meer omdat de ontwikkeling van vervangende natuur tijd kost en risico op kwaliteitsverlies met zich meebrengt (zeker voor nauwelijks vervangbare habitats als oude bossen). **We versterken daarom de bescherming door natuurcompensatie minder aantrekkelijk te maken.** Daarbij heeft het uitvoeren van de compensatie, door degene die aantast, in natura de voorkeur boven financiële afkoop (waarbij de Provincie immers met een verantwoordelijkheid wordt belast). Het uitgangspunt is dat de compensatie gerealiseerd wordt vóór de aantasting van het natuurnetwerk. Indien dit niet mogelijk blijkt, zal de compensatie op een andere wijze onomkeerbaar geborgd worden (bijvoorbeeld via ruimtelijke borging én realisatietermijn).' *Het is van belang aan te geven dat het Natuurprogramma pas uitwerkingskracht krijgt als het ook in de omgevingsverordening is verankerd. Daarbij moet compensatie niet plaatsvinden op bestaande natuur (C1/C2-gronden).**

Ecologische verbindingzones

- De POVI onderstreept het belang van robuustere Natura 2000-gebieden. Essentieel daarvoor is bescherming van ecologische verbindingzones. Deze zijn cruciaal voor uitwisseling van planten en dieren en klimaatadaptatie, maar missen nu juridische borging. Ook is extra aandacht nodig voor de grote "Landschapsecologische verbindingzones".

*Wij adviseren om, naar voorbeeld van Noord-Brabant, deze zones **planologisch vast te leggen** met minimale breedtes en **bescherming tegen aantasting van hun ecologische functie.***

*We willen de grote groene gebieden onderling op een robuuste wijze verbonden houden conform de **Groene Ladder** en voorkomen dat ze -door stedelijke ontwikkelingen en bedrijventerreinen- helemaal ingekapseld worden.*

4. Economie

Spanning tussen hogere milieucategorie (HMC) en circulaire ambities

- Hoewel grootschalige terreinen nodig kunnen zijn voor bijvoorbeeld energiehubs of industriële symbiose, wringt dat met het doel van de circulaire economie: het terugdringen van milieubelastende, lineaire productie. De circulaire transitie vraagt juist om flexibiliteit, nabijheid van ketenpartners en efficiënter ruimtegebruik — kwaliteiten die niet altijd aansluiten bij traditionele HMC-terreinen.

*Als deze terreinen toch worden ingezet voor de circulaire of energietransitie, dan moet dat gepaard gaan met **aantoonbare milieuwinst: minder uitstoot, meer hergebruik en een duurzame inrichting**. Zonder zulke voorwaarden bestaat het risico dat we het oude industriële model voortzetten onder een nieuw label.*

MAA: duur in publieke middelen, beperkt in maatschappelijke meerwaarde, schadelijk voor klimaat en leefmilieu

- De POVI-tekst onderstreept het strategische belang van MAA voor Limburg op het gebied van logistiek, toerisme en innovatie. Tegelijkertijd vereist zo'n positie een stevige maatschappelijke onderbouwing. De afgelopen twee MKBA's (2021 en 2022) bieden hiervoor belangrijke reflectiepunten die in de huidige beleidslijn niet of onvoldoende terugkomen. De beleidslijn rond MAA lijkt vooral gericht op het behouden van een luchthavenfunctie, met duurzaamheid als voorwaarde, maar onvoldoende onderbouwd door de uitkomsten van de MKBA's en de structurele trends in de sector. Willen we echt een toekomstbestendige en maatschappelijk verantwoorde koers varen, dan vraagt dat om:
 - een **herwaardering van het businessmodel** op basis van reële baten en kosten;
 - een **eerlijke weging van alternatieve invullingen** van het luchthaventerrein;
 - en een **veel kritischere toetsing van innovatiebeloftes** zoals e-aviation.

Anders dreigt MAA een kostbaar compromis te worden: duur in publieke middelen, beperkt in maatschappelijke meerwaarde, en onvoldoende toekomstgericht in het licht van klimaat en ruimtegebruik. MAA sluiten levert ontwikkelruimte op voor de vele ruimtelijke opgaven.

Verdozing: van beleid naar praktijk

- De provincie kiest in de POVI voor een duidelijke voorkeursvolgorde (“behoefte-bestaand-uitbreiding-nieuw”) en een rem op grootschalige terreinen (>5 ha), met als doel zorgvuldig ruimtegebruik en het tegengaan van verdozing. Toch blijft er spanning tussen beleidsambitie en praktijk. Hoewel verdichting en herstructurering als uitgangspunt worden genomen, blijkt dat deze potentie in de praktijk nog onvoldoende wordt benut.

De mogelijkheid tot ontheffing van de 5 ha-regel op basis van “regionale meerwaarde” is volgens ons te ruim geformuleerd, waardoor alsnog ruimte ontstaat voor grootschalige logistieke ontwikkelingen met landschappelijke impact.

- De extra ruimtebehoefte tot 2035 wordt geschat op 900–1.000 ha, maar daarvan kan al circa 600 ha worden ingevuld via bestaande voorraad en intensivering. Het restant van

300–375 ha is relatief beperkt, zeker gezien de gestelde beleidsdoelen. Toch blijft de nadruk liggen op uitbreidingslocaties.

*De ruimtebehoefte wordt vooral toegeschreven aan het MKB, maar deze is **minder gebaat bij grootschalige nieuwe terreinen**, en juist geholpen **door goede bereikbaarheid, multifunctioneel ruimtegebruik en herontwikkeling van bestaande kavels**. Het risico bestaat dat het MKB als legitimatie dient voor ruimtelijke claims van grootschalige (logistieke) functies.*

5. Water

De POVI schetst een ambitieuze koers richting een robuust watersysteem voor Limburg in 2050. Het streven naar meer vasthouden en minder onttrekken van water is principieel juist en urgent, gezien de toenemende droogteproblematiek en druk op grondwatervoorraden. Tegelijkertijd zijn er enkele opvallende spanningen en onduidelijkheden in het beleid die vragen oproepen over de effectiviteit en doorzettingskracht ervan. Natuur, landbouw en economie worden allen bediend, zonder duidelijke richting of prioritering. Daarmee dreigt het waterbeleid minder weerbaar te worden dan het systeem dat men nastreeft.

Deur op kier voor grote watervragers

- Hoewel het POVI stelt dat er “zeer beperkt ruimte is” voor nieuwe grote watervragers, ontbreekt een heldere afwijzingsgrond. De provincie laat de deur op een kier voor waterintensieve bedrijven, terwijl tegelijkertijd duidelijk is dat de Maas, de beken én het diepe grondwater al onder druk staan. Deze dubbele boodschap werkt verwarrend.

*Een harde beleidslijn – “**geen uitbreiding van waterintensieve bedrijvigheid zonder compenserende maatregelen**” – ontbreekt.*

Perspectief voor grondgebruik vraagt om ruimtelijke kader

- Het streven naar 10–50 cm verhoging van de grondwaterstand is positief. Maar de concrete route daarnaartoe blijft vaag. De provincie noemt maatregelen en kaartlagen, maar mist harde inzet met instrumenten. Zo blijft bijvoorbeeld het landbouwgebruik grotendeels ongemoeid, ondanks de erkende negatieve impact van beregening en ontwatering. De stand-still bij beregeningsputten is een noodzakelijke eerste stap, maar zonder actief beleid op afbouw is dit slechts een pauzeknop. Voor grondwaterafhankelijke natuur geldt in principe al dat er een omgevingsvergunning aangevraagd dient te worden voor nieuwe onttrekkingen. Dat gaat bij een nieuwe planperiode voor de N2000 gebieden op veel plaatsen ook spelen voor bestaande onttrekkingen aangezien de rechtbank slechts voor enkele onttrekkingen een bestaand recht (indien bewijsbaar van vóór 10 juni 1994) bestaat.

*Aanscherping: Voor **alle** verdrogingsgevoelige natuurgebieden geldt dat binnen de hydrologische bufferzone bovenop het stand-still principe ook een **afwaartse beweging dient te worden ingezet**.*

*Aanscherping 2: Binnen de hydrologische bufferzones rond verdrogingsgevoelige natuur geldt dat **stapsgewijs** (zolang de natuurdoelen nog niet gerealiseerd zijn) toegewerkt wordt naar een volledig grondwateronttrekingsverbod.*

- “Inzet van ruimtelijk instrumentarium in de beekdalen ten behoeve van de waterkwaliteit is pas aan de orde als hiervoor middelen beschikbaar zijn en een perspectief voor de landbouw kan worden gegeven.” Afwachten op het Rijk kan betekenen dat de provincie achter de feiten aanloopt, zoals we hebben gezien bij de stikstofproblematiek, waar de provincies achter de juridische bal aanliepen. Anderzijds kan de provincie door nu de regie te nemen, vooruitgang boeken, en tegelijkertijd een voorspelbaar en realistischer toekomstperspectief voor boeren creëren, zonder ze over te leveren aan de vertragingen van het Rijk of gerechtelijke uitspraken na 2027.

*De POVI zou, net als voor waterkwantiteit, concrete doelstellingen kunnen formuleren. Bijvoorbeeld **stapsgewijs** toewerken naar 50% minder gebruik **gewasbeschermingsmiddelen**/lagere normen voor **bemesting** in zones om de beekdalen in 2030.*

6. Wonen

- Visie op duurzame verstedelijking ontbreekt.

De voorkeursvolgorde ('ladder voor duurzame verstedelijking') en doorvertaling van "straatje erbij" moeten expliciet worden benoemd.

5. Bodem en ondergrond

Ontgronding

De verwijzing naar 'terughoudendheid' bij ontgronding in de huidige omgevingsvisie is op zich positief, maar blijft te algemeen en biedt onvoldoende houvast. Provincies zoals Gelderland laten zien dat het mogelijk is om gebiedsspecifieke keuzes te maken, waarbij bepaalde functies – zoals natuurontwikkeling, klimaatadaptatie of recreatie – richting geven aan waar ontgronding nog toelaatbaar is en waar niet. We pleiten daarom voor een vergelijkbare aanpak: een expliciete zonering waarbij kwetsbare gebieden, zoals het Maasdal, worden uitgesloten van verdere ontgronding vanwege de aantasting van het landschap en negatieve gevolgen voor het functioneren van de rivier en natuurwaarden. De voorkeur die in de huidige omgevingsverordening zit voor het Maasdal als winningslocatie zou verlaten moeten worden.

Tot slot

Wij hopen dat u onze inbreng benut voor het versterken van de POVI. Ons uitgangspunt is een sterke, heldere en toekomstbestendige visie waarin ecologie, leefkwaliteit en economie hand in hand gaan. Wij denken hier graag constructief over mee, ook in de fase van zienswijzen.

Met vriendelijke groet,

Namens Stichting Natuur en Milieufederatie Limburg, Stichting Het Limburgs Landschap, Vereniging Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer,

Andrea Bakker

Adjunct Directeur, Natuur en Milieufederatie Limburg